A°. 1844.

N°. 79.

MAANDAG DEN 1sten JULIJ.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 28 Junij 1844.*

(884) LEONARD JACOBUS DE VIJVER heeft op heden aanteekening gedaan van voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 28 Junij 1844.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:

GEORGE GIDION VAN DER LIPPE, *Fourier bij het Bataillon Jagers No. 27*, en MARIA EVERDINA VAN RUIJTENBERG.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen waarnaar de *UITGAANDE REGTEN* zullen geheven worden, der navolgende gedurende het *derde* kwartaal dezes jaars, dezer Kolonie uittevoeren PRODUKTEN, zijn bepaald, als:

Van de *SUIKER* op (6) *Zes* Centen.
» » *HEELE KOFFIJ* op (25) *Vijf en Twintig* Centen.
» » *GEBROKEN KOFFIJ* op (15) *Vijftien* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (24) *Vier en Twintig* Centen.
» » *VUILE KATOEN* op (12) *Twaalf* Centen.
» » *KAKAO* op (13) *Dertien* Centen, per pond Amsterdamsch gewigt; en
» » *RUM* op (50) *Vijftig* Centen, per Gallon.

Paramaribo, den 30 Junij 1844.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De Kwartiermeester der Schutterij, herinnert de belanghebbenden nogmaals aan de voldoening derzelver *CONTRIBUTIEN*, vóór den 15 dezer, als wanneer de lijsten der achterstalligen aan den Bode ter vervolging zullen worden ter hand gesteld.

Paramaribo, den 1 Julij 1844.
H. BENJAMINS.

In-Officieel Gedeelte.

Van den 21sten tot en met den 28sten Junij 1844, zijn alhier in den Burgerlijken Stand ingeschreven als:

BEVALLEN: Den 22sten, Margaretha Frederica Henriques, dochter. — Idem, Maria Francina Sanches, zoon. — Den 24sten, Louisa Rebstius, Echtg. van Hendrik Jan Raatgever, zoon. — Idem, Elisabeth van Gerké, dochter. — Den 25sten, Olk Heilbron, Echtg. van Joël Gomperts Salomons, zoon. — Idem, Johanna Jacquelina Dinther, dochter.

OVERLEDEN: Den 24sten, Theresia Brundel, Echtg. van Wilhelmus Josannes Greeve 42 jaren en 7 maanden. — Idem, Arnd Henrich Giere, matroos aan boord van het Ned. Schip Koophandel, Kapt. F. Papken, 28 jaren, (verdronken). — Den 25sten, Jansie van Buttenie, 71 jaren. — Den 28sten, Hendrik, zoon van Egbertus Johannes van Wijhe en Johanna Frederica Elisabeth Brink, 11 dagen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Schip Onderneming, Kapt. J C. Atkes. Adres bij J. L. Gelleé. — Sluit 5 Julij.

Het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit 25 Augustus e. k.

VIA SARAMACCA NAAR ROTTERDAM:

Het Schip Vrouw Maartje, Kapt. P. Poldevaart. — Adres bij J. M. Samson.

PRIJZEN VAN PRODUCTEN.

☞ De op eergisteren bij inschrijving verkochte 40 vaten Suiker van Plantaadje *Schoonoord* ½ aandeelen, hebben opgebragt $7\frac{51}{100}$ Cts.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 18 Mei 1844.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 9 Mei.*

Een dagblad mededeelende het geval van den Limburgschen landmeter, die door de regtbank te Maastricht wegens de oplossing van een raadsel tot vijfjarige gevangenis is veroordeeld, laat het onderstaande er op volgen:

» De raadsel-oplosser heeft door die veroordeeling zijn verdiend loon, niet omdat eene zoo onschuldige scherts de verbolgenheid eener constitutionnele regering opwekken moet, maar omdat de oplossing al te belagchelijk en triviaal is. Wij kunnen echter uit de tijden van ons keizerschap een interessanten tegenhanger van dit raadsel leveren en tevens bewijzen, dat de ijzeren policie van den despotischen Napoleon beter scherts verstond dan de bekrompen monarchie van Nederland. Intusschen was, en dit zullen zelfs buitenlanders instemmen, de scherts van den Franschen raadsel gever scherper en minder plomp: De dichter B werd eens in gezelschap door den zoon eens ministers vrij onbeleefd er aan herinnerd, dat zijn grootvader een kleedermaker was geweest. B. wendde zich tot den ministeriëlen jongeling met de vraag: » Wat is het onderscheid tusschen eenen kleedermaker en eenen minister?" Toen deze zweeg, gaf B. zelf het volgende antwoord: » Het onderscheid is dat de kleedermaker alle krachten inspant om den tijdgeest (de mode) te huldigen, terwijl de minister het mogelijke doet om denzelven te onderdrukken." Toen men een half uur daarna van deze scherts als hoog verraad aan Fouché berigt gaf, lachte de minister een oogenblik en vergat dezelve in het volgende."

— Alle onze dagbladen hebben dezer dagen het overlijden van Mevrouw de gravin de Noailles vermeldt, en weinig dagen later ook dat van den Graaf, haar gemaal. De jonge Gravin was zijne nicht, en had dus, hem huwende, haren naam niet veranderd, want ook zij voerden den schoonen naam van de Noailles. Eerst sedert een jaar in den echt verbonden, hadden deze beide jonge lieden, elkander van hunne wieg af aan bemind; zij bezaten beide dezelfde voordeelen, verstand en rijkdom, maar beide ook schenen, wegens hun ziekelijk gestel, voor een' vroegtijdige dood bestemd te zijn. Eenen geruimen tijd verzetteden zich hunne bloedverwanten tegen hunne echtverbindtenis, maar eindelijk, door hunne dringende beden verwonnen, stemde zij niet zonder een smartelijk voorgevoel, hunne toestemming tot het huwelijk. Sedert vergerde hunne ongesteldheid meer en meer, de gravin kon de koude niet verdragen; en de geneesheeren bevalen hare kamers in eenen hoogen warmtegraad te onderhouden; de graaf daarentegen had de frissche lucht en de koude noodig; men trof alle verordeningen om hem in die stelling te plaatsen. Hieruit volgde, dat deze ongelukkige echtelingen veroordeeld waren, elkander niet meer te zien, want hetzelfde wat voor de eene heilzaam was, werd doodelijk voor den ander. Een vernuftig bouwmeester kwam op de gedachte om tusschen hunne woonkamer eene muur van engefoelied spiegelglas te plaatsen. Wie deze jongelieden als treurige schimmen, de eene veroordeeld tot de hitte, de andere veroordeeld tot de koude, dus hunne weerkeerige teedere genegenheid door smartvolle gebaren elkander hadde zien uitdrukken, dien zoude het hart verbrijzeld zijn, al ware hij de ongevoeligste aller menschen geweest.

DUITSCHE POST.

TARNOW.

Een tooneel, zoodanig als men slechts uit de geestdrijvenste tijdperken der middeleeuwen het zich denken kan, heeft dezer dagen in onze stad plaats gegrepen. Een negenjarig knaapje, dat onder de voogdijschap van een' man alhier, genoemd Dollemba, staat, verdween plotselijk uit zijn huis. In plaats van ernstige nasporingen naar het kind te doen, kwam het volksvooroordeel terstond op de gedachte, dat de joden, die juist hun Paaschfeest vierden, den knaap geslagt, en zijn bloed tot bereiding van hun paaschbrood gebruikt hadden. De geheele gruwel der beruchte Damaskus-gebeurtenis vernieuwde zich nu, ditmaal in het midden van Europa, in eene onder Oostenrijksche regering staande stad. De plaatselijke overheid, in stede van bemiddelend tusschenbeiden te komen, gaf gehoor aan het volksgeschreeuw, en de magistraat ondernam het, onder ontwikkeling eener aanzienlijke militaire magt, aan de spits van grensjagers, dievenleiders en smeden of slotenmakers, des avonds vóór de viering van het Joodsche Paaschfeest, in alle huizen der talrijke alhier gezeten Joden binnen te dringen; kisten en kasten werden opengebroken, alle vaten en vaatwerken onderzocht, kelders en provisiekasten doorgesnuffeld, sekreten en riolen omgewoeld, en in de klubs der zoogenoemde Chasidim werden zelfs de vloeren opgegraven. Alle straten werden versperd, van voorbij trekkende vrachtwagens de pakken en balen doorstoken of uitgepakt, vooral echter de bakovens, waarin de paaschkoeken gebakken waren, tot op de asch onderzocht. De ontsteltenis en ontzetting, welke door deze maatregelen algemeen werden veroorzaakt, was gelijke

lijk groot bij Christenen en Joden. Want terwijl laatstgemelden eenen boosaardigen toeleg vreesden, die hen door eenen vijand of kwaadwilligen schuldenaar zou gesmeed zijn, geloofden eerstgemelden ieder oogenblik het geroofde kind met opgesneden lijf, of verbrand onder de asch te zullen vinden. De verbittering beiderzijds was onbeschrijfelijk, toen nu nergens iets gevonden werd. Eindelijk geschiedde, wat reeds lang had behooren te geschieden, er werden nasporingen in den omtrek gedaan, en na weinige dagen werd het vermiste knaapje, dat de harde behandeling van een' ruwen en driftigen voogd ontloopen was, in een, drie mijlen van hier gelegen dorp frisch en gezond gevonden. Op het geestkrachtig aangedrongen verlangen der Joodsche gemeente moest de persoons-echtheid van het knaapje van wege de magistraat door een ambtelijk protokol worden bevestigd. Hartverscheurend was het gezigt, toen het kind naar de stad terug gevoerd werd; de Joden wierpen zich ter aarde neder en weenden, en dankten den Algoedertierene, dat zij uit dezen gruwzamen nood waren gered. Des avonds waren alle Joodsche huizen geïllumineerd. Ik verhaal hier enkel het gebeurde, en laat den lezers over, hunne beschouwingen over deze daad van barbaarsche duisternis zelve te maken. De Regering zal, hopen wij, het hare doen, om eene nadrukkelijke les te geven aan eenige breinlooze beambten, die geen behoorlijk begrip van de grenzen hunner magt hebben, en die toelieten, dat der volkswoede de vrije teugel werd gevierd, in stede van haar te bedwingen en te onderdrukken. Naar men verneemt, hebben de hier gezeten Joden eene geregtelijke aanklagt ten criminele tegen de aanleggers dezer vervolging uitgebragt.

ADVERTISSEMENTEN.

Wordt te Koop gevraagd:

80 groote, 20 kleine — *DUFFELS*,
70 groote, 30 kleine — *HOEDEN*,
voor Plantaadje *Accaribo*.

90 groote, 20 kleine — *DUFFELS*,
90 groote, 20 kleine — *HOEDEN*,
voor Plantaadje *La Liberté*.

Gegadigden worden verzocht, monsters van beide gevraagde artikelen, met opgave der prijzen, in te zenden, ten kantore van den ondergeteekende, alwaar dezelven zullen aangenomen worden, tot Vrijdag den 5den Julij e. k., des voormiddags 9 uren.

Paramaribo, den 28 Junij 1844.

J. C. DE CORDUA FREUDENBERG
(17530) c. s. qq.

(17507) De ondergeteekende roept al de genen op, die eenige vorderingen hebben, ten laste de Plantaadjen *Anna Catharina*, *Jagtlust* en *Zoelen*, tot den 26sten dezer, om hunne Rekeningen in **blanco**, ten zijnen Kantore in te zenden.

Paramaribo, den 28 Junij 1844.

De Administrateur Kashouder van voornoemde Effecten,

A. KENNEDIJ.

(17578) Degenen die eenige vorderingen hebben, ten laste Plantaadje *Badenstein*, tot den 26sten dezer, gelieve hunne Rekeningen in blanco in te zenden, ten kantore van J. F. ROUX.

Paramaribo, den 28 Junij 1844.

VENDU:

HEDEN MIDDAG ten 4 ure, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, van de Plantaadje *DOMBURG*. (17554)

A. SALOMONS, *Vendumeester*, zal MORGEN om 9 uren, verkoopen:

PROVISIEN en *STUKGOEDEREN* alsmede *twee* Amerikaansche *TREKPAARDEN*, te bezigtigen op den Stal van nu wijlen den Heer J. G. WEIJLER. (17532)

Collegie: *De Harmonie*.

Algemeene Vergadering en *Ballotage*, op HEDEN, 's avonds om 7½ uren (17559)

Mengelwerk.

Het spelend Lijk.

De hoogbejaarde generaal A... had aan eene speelbank, waar rouge et noir getrokken werd, tot diep in den nacht gezeten en wel hoog, doch steeds gelijk op met winst en verlies gespeeld. Bij dit spel pleeg de bankier zich weinig of niets om de eigendommen der zetten (couches) te bekommeren. Wint de roode kleur, zoo strijkt hij het geld weg, wat op den zwarten plek van de speeltafel staat, doch hij legt naast iederen inset op den rooden plek de bepaalde geldswaarde, en laat het den winner vrij het geld van den rooden plek weg te nemen al dan niet. Doet hij het niet voor den eerst daaropvolgende aftrek der kaarten, dan geldt het vorig gewin mede voor eenen nieuwen inzet, gaat met de vroegeren inzet verloren, indien de bezette kleur verliest, en wint met dezelve in het tegenovergestelde geval; zoodat de bankier alsdan nog eens zooveel te betalen heeft als te voren.

De generaal A... had een rol van 50 dukaten op zwart gezet. De kleur won, acht maal achter elkander, zonder dat de generaal zich verroerd had; het gansche zwarte vak werd van lieverlede met rollen gouds en banknoten bedekt; de inzet was met 12750 dukaten, zuiver gewin, vermeerderd. Zoo hoog had de generaal nooit gespeeld, wel herinnerde zich de bankier dat er lieden zijn, en niet zelden onder de militairen, die gewoon zijn met open oogen te slapen. Hij wenkte derhalve zijnen nabuur toe, om het, voor zijne bank zoo gevaarlijk, gelukskind wakker te maken. Maar jawel, de generaal was ingeslapen voor de eeuwigheid. Nadat men met behulp van eenen aanwezigen geneesheer, zich daarvan overtuigd had, liet men het lijk wegdragen, de winst echter haalde de bankier naar zich toe. Eenige medespelers bragten eenigen twijfel tegen zijn regt daarop in het midden; maar, »mijne heeren," zeide de bankier, »ik speel tegen levenden, niet tegen dooden;" daarmede namen zij voorhands genoegen en zwegen. Intusschen wist men het juiste bedrag, dat het lijk gewonnen had. De erfgenaam van den generaal, een jonge ritmeester, die de juiste waarde van 12750 dukaten wist te schatten, vernam weldra de zaak, en, aangezien het hazardspel bij de wet geoorloofd was, besloot hij de regtsvraag: of lijken in rouge et noir konden winnen, grondiger te laten onderzoeken, dan in de speelzaal geschied was.

De zaak werd dus aan eene regterlijke beslissing onderworpen. Het voorgeven van den bankier: »ik speel niet tegen dooden" was tamelijk schijnschoon. De beklagende erfgenaam voerde natuurlijk hier tegen in: »de generaal heeft levend zich aan tafel en zijne 50 dukaten op den zwarten plek gezet. De speelkans was voltooid, het contract gesloten en de erfgenaam treedt in de regten van den overledenen, even als de erfgenaam van een lotterij-briefje, dat na den dood van den inlegger een prijs trekt."

»Dit kan ten hoogst genomen, van de eerste winst gelden," dupliceerde de beklaagde bankier, bij gevolg van de winst der eerste 50 dukaten. Reeds bij de tweede maal behoorde eene nieuwe handeling [...] inzetten. Leefde de generaal zoo gold [...] staaniaten van het geld daar voor, bij zijnen wil om de honderd dukaten [...] plaatsen, door het gewonnen geld niet [...] zich te nemen, verklaard. Indien [...] echter dood was, ja zelfs, indien hij slech[ts] sliep, dat ik niet konde weten, daar zij[ne] oogen open stonden, zou het geld st[aan] zonder *zijnen wil*, en het gaf geen spel."

»Hoe!" tripliceerde de eischer, »be[...] dat hij dood was of sliep! gij hebt [...] voor levend en wakend gehouden, tot [...] achtsten trek."

»Dat deed ik ook. Eerst na de ac[...] winst vond men hem dood."

»Gij hebt nu te bewijzen, dat hij [...] ger en wanneer hij is gestorven."

Inderdaad scheen hier alles van de [...] af te hangen, na welke winst de man ingeslapen of gestorven; want de later noemde stommen waren niet uitgezet[...] juridieke zekerheid daaromtrent kon [...] niet geraken, en voor de regtbank gel[...] vermoedens lieten zich niet vastste[llen] noch ten aanzien van de wijze, w[...] de generaal bij zijn leven plag te spe[len] wel kon men in allen gevalle zeer [...] aantoonen, dat hij nooit zooveel had gezet, als hier reeds na de vijfde winst [...] het zwarte vak gestaan had; maar hij [...] ook nooit zoo veel gewonnen, als hier [...] vierde trek bedroeg, en in een spel, [...] men gaarne op het staan der kleuren [...] de zoogenaamde serie) bouwt, eene [...] som van pas gewonnen geld nog ee[ns] te wagen, daartoe was hij zekerlijk [...] man geweest.

Maar hoe hielden zich nu de regte[rs in] deze zaak? »zeker — zeide zij — [...] omstandigheid, dat de generaal gel[...] heeft en wakker is geweest, terwijl hij [...] eerste couche zette, en dat derzelver [...] wonne waarde op zijne erfgenamen is [...] len, heeft de beklaagde zelf moeten [...] staan. Indien het evenwel onzeker is [...] dit ook na den eersten, tweeden, der[den], vierden, vijfden, zesden en zevenden [...] winst of verlies beslissende trek het [...] val geweest zij, zoo is deze onzekerhe[id] noch den afgestorvenen, noch zijnen [...] naam, maar enkel en alleen den bekla[agde] te wijten; want na iederen trek had [...] even zoo goed, als hij dit na den acht[sten] gedaan heeft, die onzekerheid kun[nen] opheffen. Daarentegen komt het ook [...] in aanmerking, dat het bij dit spel gebr[ui]kelijk is, het staan gebleven geld als w[...] ingezet te beschouwen en te behande[len]. Dit gebruik loopt, wanneer de be[...] kleur omslaat (intermitteert) in het [...] deel van den bankier uit; en indien [...] daarbij bloot vooruitzet, wat hij door ee[ne] eenvoudige vraag met zekerheid ze[...] konde, namentlijk: of de winner w[...] en inzet verder op het spel wil zetten, [...] doet hij dit billijkerwijze ook op zijn ri[sico] in geval van het staan der bezette kle[ur]. Derhalve is de beklaagde verpligt aan de[n] klager de in regten gevorderde som 12,[...] dukaten nevens de intressen te betalen.

DE TELEURGESTELDE MECENAS.

Zeker iemand, ging gaarne voor een [be]schermer van de schoone kunsten do[or], doch had er niets anders voor over [...] een kop thee, waarop hij kunstenaars [...] haalde, waarbij hij dan niet verzuimde, [de] aanzienlijkste zijner stadgenooten te [...] zoeken om zijnen luister en verdienst[e] als Mecenas ten toon te spreiden.

Eens zocht hij spoedig eenen beroemde[n] violist op, die zoo even in de stad [...] aangekomen. Onze Mecenas was vol ge[...] drift, en besloot zijn bezoek als naar [...] woonte met eene uitnoodiging op de t[hee] [...]

De kunstenaar durfde, uit vreeze onbeleefd te schijnen, niet weigeren, en bij het scheiden, fluisterde de gastheer hem in 't oor: »niet waar gij brengt [...] mers uwe viool mede?" »Mijne viool drinkt geen thee" antwoordde de kunste[naar] droog weg.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRE[CHT]